

Nieuwe mensen

Nieuwe mensen in een dorp of wijk werden nog wel eens met de nodige argwaan bekeken en 'geclassificeerd' of anders gezegd in een hokje geplaatst. In onze tijd proberen vergrijsde dorpen nieuw bloed aan te trekken door woningen te bouwen. Verenigingen en organisaties zitten immers te springen om nieuwe leden en vrijwilligers.

Het is ook een feit dat we voor onze bouw steeds vaker zijn aangewezen op buitenlanders veelal Oost-Europeanen, dat we geen raad weten om de vacatures in de zorg ingevuld te krijgen en dat we voor de 'high tech' steeds meer zijn aangewezen op talentvolle Aziatische wetenschappers.

Vanwege de behoefte aan nieuwe mensen zou je denken dat we in Nederland 'opener' zijn geworden maar ondanks ons roemruchte verleden als toevluchtsoord voor bijvoorbeeld de Portugese Joden en de Franse Hugenoten lijkt dat voorlopig niet het geval. Als we het hebben over nieuwkomers dan associëren we dat al gauw met profiteurs of godsdienstfanaten die onze eigen (bijna goddeloze?) identiteit bedreigen. We reageren nogal verdedigend bang als we zijn dat het ten koste gaat van onze veiligheid en welvaart.

En alsof dat allemaal nog niet genoeg is, moeten we ons ook nog verdedigen tegen de aanvallen van de natuur en de dictatuur van de economie: de klimaatverandering door broeikasgas en een mogelijke economische stagnatie door een teveel aan stikstof. We (behalve misschien de klimaatontkenners) zijn het er wel over eens dat we iets moeten, maar wat?

Het is niet eenvoudig om het overzicht te bewaren en een goede koers uit te zetten. We voelen ons misschien als mensen die met handen en voeten gebonden dolen in een vijandig moerassig gebied. Dat is gevaarlijk en we klampen ons vast aan ja aan wat, aan wie? En is er wel iemand in wie we vertrouwen hebben?

Ik wil zeker niet bijdragen aan een collectieve depressiviteit maar ik denk wel dat we behoefte hebben aan 'nieuwe mensen', mensen die iets kunnen en die iets willen.

Mensen die kiezen voor een baan in de zorg, omdat het nodig is en vooral omdat het zo'n mooi, dankbaar werk is.

Mensen die bereid zijn er samen de schouders er onder te zetten zonder zich eerst af te vragen of het werk en de lasten wel eerlijk verdeeld zijn.

Mensen die we kunnen vertrouwen omdat ze weten wat echt belangrijk is en de waarde der dingen kunnen schatten,

Mensen die durven zeggen dat ze het niet precies weten maar er van uitgaan dat we samen de goede richting kunnen vinden.

Mensen die niet op de eerste plaats uit zijn op eigen eer en glorie, of op eigen gewin maar om zich heen kijken en hun talenten inzetten voor

Mensen., die

Nieuwe mensen?

Kerstmis komt er aan. En de 'nieuwe mens' **kan** opnieuw geboren worden.

We kunnen hem vinden als we zoeken. We vinden hem in ons zelf als we zien wat mensen nodig hebben.

Met voldoende 'nieuwe mensen' komt er vertrouwen en daadkracht voor het volgende nieuwe jaar.

JvdB